

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
GARRE FORTUNT, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,398

ANY VIII NÚM. 2.194

BARCELONA, DIMECRES, 8 MARS DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

LES BATALLES DEL SUFRAGI

Eleccions Provincials

LES ELECCIONS DEL DIA 12

En el camp lerrouxista

Lo que diu un significat radical. - Els lerrouxistes estan convencuts que perdran vots y creuen probable el triomf de quatre federals nacionalistes. El partit radical barceloni està en decadència.

Un il·lustre amic nostre parlà ahir llargament amb un significat radical, home bonat i de bona fe, veritable merlot blanc del lerrouxisme. L'al·ludit radical en-mana, amb el cor a la mà, de la situació actual del lerrouxisme a Barcelona i de les eleccions provincials del vinent diumenge. Les seves paraules són interessantíssimes en aquests moments, y no ens sabem estar de donar-les al públic, tot reservant-nos, com es natural, el nom de la persona a qui ens referim.

«Tots nosaltres—deia el significat radical—tenim la convicció de que en les eleccions del diumenge perdrem vots. Les coses de l'Ajuntament no tindran la culpa. Lo de la cal, lo de les agües, lo dels presupostos són coses que'n han fet mal de debó. Els entusiasmes del partit següent, com de costum; però molta gent que venia amb nosaltres sense esser del tot nostra, aquesta vegada ens abandonarà.

«Els nostres regidors han comès la torpesa d'enemistarse amb els gremis. Y els gremis, entre la massa menestral de Barcelona, tenen una considerable força. Jo crec que foren els gremis els qui, l'any 1908, feren perdre les eleccions del copo a la Solidaritat. Nombrosos agremiats que en anteriors eleccions votaven y treballaven a favor nostre, ara'n tomben a l'esquerra y no amaguen els seus treballs contraris. El banquet als vocals associats que sacaba de celebrar l'Unió Gremial, es tota una declaració de guerra als radicals. Tot el partit pagarà les culpes de la majoria de l'Ajuntament.

«Amb tot y això, considerem segures les majories en el districte III provincial. Els obrers de la Barceloneta, d'Hostafrancs y de Sans, són gent del tot adicta, que no's desenganya fàcilment y que vota amb disciplina. Allí tinguérem, en el mes de maig de l'any passat, prop de 4,500 vots més que l'Esquerra, y si bé hi ha els 4,000 vots de la Lliga y les altres dretes, d'aquests ben pocs seran per nosaltres, encara que «La Veu» digui lo contrari.

«La nostra por es en el districte II

provincial. El partit radical hi té molts vots de menestrals y d'immigrants. Y aquests ja no són tan adictes, ja no són incondicionals. Ademés, es ont tenen més força els gremis, sobre tot en els districtes II y III municipals, es a dir, la Barcelona vella. La diferència que hi hagué l'any passat entre radicals y l'Esquerra no més fou de 2,500 vots a favor nostre. Això vol dir que un desplaçament d'un xic més de 1,000 vots, es prou pera que l'Unió Federal ens passi al davant.

«Que perdrem vots ho tenim per segur. El mateix Lerroux ho diu. Lo contrari ens sorprendria extraordinàriament a nosaltres mateixos. El problema està en si la minva serà més o menys grossa. No arribant a un deu per cent, guanyarem al III districte y, al menys, ens endurem la minoria al II. Si arriba al deu per cent, en aquest darrer ho perdrem tot.

«En aquest cas, jo no extranyaria gens que, ademés de la minoria del III districte, guanyessin vostres majories del II, per la senzilla raó de que quasi tots els vots que perdem nosaltres aniran cap a l'Unió Federal.

«El nostre partit està malament. Hi ha una veritable descomposició moral. Lo únic que ho aguantava es la personalitat de Lerroux. Llevat del capdell, tots els prohoms són avui odiats per la massa. An en Serradell, no'l pot veure ningú. An en Mir, encara menys. Tot el partit desprecia als regidors. La candidatura pera diputats provincials ha fet un pesimisme efecte en la massa, entre la qual n'hi ha molts que volien que en Burdo de Olivares y l'Anglés fossin candidats.

«El dia menys pensat, el nostre partit tindrà un fracàs gros. No vull dir que's desfassi, que desaparegui, però sí que pot perdre el lloc preponderant que a Barcelona ha conquistat. Si l'Esquerra's manté ferma un quant temps més, ens pendrà aquest lloc...»

Això es lo que'l significat radical digué, enmanant amb el cor a la mà, a un il·lustre amic nostre. Amb la major fidelitat possible, nosaltres ho hem reproduït.

Candidatura de la U. F. N. R.

- DISTRICTE II**
Don Santiago Gubern y Fàbregas
Advocat y publicista
Don Pere Garriga y Roig
Fabricant
Don Josep Baró y Mas
Advocat y fabricant
- DISTRICTE III**
Don Adolf Pujol y Brull
Metge
Don Joaquim Forcada y Monés
Propietari
Don Josep Ruiz y Casamitjana
Advocat

EMBOLICA QUE FA FORT
Les 75,000 raons del tramvia d'Horta

Es tística habitual dels lerrouxistes fer llargues històries entorn dels negocis que els afecten, pera embolicar les coses més clares a força de mitges paraules, d'allusions incompletes y d'insidies. Així ho ens ha extranyat que «El Progreso» de ahir sortís amb dues columnes de prosa atapeïda, procurant explicar a la seva manera la qüestió del tramvia de Sant Andreu y extensions.

L'explicació es llarga, però confosa, que d'això precisament se tracta, de fer un embull en la testa dels seus llegidors, pera que no s'enterin dels negocis que fan els prohoms lerrouxistes a l'esquena dels ideals y de la bona fe de la massa, i a l'ombra de les seves immorals concupiscències. Y, entre altres coses, en aquesta explicació s'hi diu que'l nostre amic Carner formava part de la Comissió de Foment extirpant a la Compañia de dit tramvia, de l'obligació d'empedrar les vies que la ciutat empedrès els carrers on estah assentades les vies. Naturalment, «El Progreso» se descuida d'afegir que

El «trágala»

El Comité de Defensa Social y el Círculo Monárquico Conservador donen el seu suport a la Lliga. Però com que no són gens generosos, ara se complauen en humiliar y en cantarli el «trágala».

Amb aquest fi, quan la setmana passada se tractà de designar oradors pera el miting gros que havia de celebrarse al teatre de Novetats, el Comité trià a don Benet de Pomés y de Pomar, comte pontífic de Santa Maria de Pomés, conegut pel seu anticatolicisme y pels seus messegossos atacs a la Lliga, y als conservadors esculliren al senyor Comas y Doménech, un dels personatges de més relleu del vell caciquisme y home de confiança que fou del gran cacic Planas y Casals.

Com se'n vengen, els antics caciquistes, dels terribles atacs d'altres dies!

Agafada de diis

L'orgue regionalista no s'ha atrevit a parlar directament de la frase de la BARBERIA CATALICA ni d'aquella altra segons la qual MAI, MAI, mentres pensessin de la manera que pensaven y pensen, TINDRIA TRACTES LA LLIGA AMB ELS HOMES QUE CONFECCIONAREN LA CANDIDATURA ADMINISTRATIVA presentada, encara no fa dos anys, pel Círculo Monárquico Conservador y el Comité de Defensa Social, ja que, al ferho, LA LLIGA CLAUDI-CARIA Y CAURIA DESHONRADA.

Però, ahir, totjust coincidint amb la publicació en EL POBLE CATALA dels autèntics textos taquígrafs y publicats per «La Veu de Catalunya», l'orgue regionalista estampà, mitg amagadets entre una gazetilla electoral, les frases següents:

«No inventem frases, ni trossos de discursos mai pronunciats, com «El Poble Català».

Aquí sí que hi cab allò de «Tableau». Se veu que no s'ho pensava el diari regionalista que nosaltres ens procurem els textos dels discurs íntegres del senyor Cambó. La seva sorpresa ha estat tan grossa com desagradable. Y, ahir, al vespre, no diu ni mitja paraula sobre la qüestió, y cal com un mort.

Nosaltres seguirem la benemèrita y útil tasca de refrescar la memoria als desmemoriats.

L'«Unió Catalanista»

Hem rebut, amb el segell de l'Unió Catalanista, la nota següent:

«UNIO CATALANISTA. — La Junta Permanent en sessió del dia 4 acordà recomenar a tots els seus adeptes y a tots els alimants de Catalunya que a les vinentes eleccions provincials votin els candidats nacionalistes y que posin tot el llur esforç en combatre enèrgicament els candidats no catalanistes.»

Entre lerrouxistes

Se'n diu que l'expiditat Jaume Anglés, que en un miting lerrouxista celebrat dissapte passat, atacà enèrgicament la composició de la candidatura del partit, ha sigut objecte de menasses y coaccions per part dels esclaus del senyor Lerroux.

Armonies dretistes

Retallam d'«El Liberal» d'ahir al vespre:

«Entre las derechas. — A pesar de que en las elecciones del domingo lucharán en Barcelona unidos los partidos de la derecha con los regionalistas, no reina entre aquéllos y éstos la armonía que parece debiera; buena prueba de ello es un artículo de «El Correo Catalán», de hoy, en el que se pone a los regionalistas de oro y azul a propósito de lo que ocurre en el distrito de Vich-Granollers, donde se presentan un frente al otro el regionalista Sr. Verduguer y Callis y el hijo del duque de Solferino, tradicionalista.

Atribúyese a la enemiga que se tienen ambos partidos la no celebración del mitin suspendido el domingo último y en el cual debía hacerse la proclamación de los candidatos que lucharán por las derechas el domingo en Barcelona. Dicese que más que a falta de local — en Barcelona los hay de sobra — obedece la suspensión al temor de que algún orador tradicionalista diera en el mitin alguna nota discordante.»

En els districtes catalans

Vic-Granollers

Del manifest que ha dirigit als electors el senyor Verduguer y Callis, copiem el paragraf següent:

«Trobareu enfront de la meua, vigatana y regionalista, una altra candidatura; la candidatura carlina. A les persones y a les opinions tot el meu respecte; però la filiació política carlina, pel seu sentit de reacció anacrònica, incompatible amb els nostres temps, y per sa historia de guerres civils, no pot pretendre, y sobre tot no podem nosaltres consentir que tingui la representació de nostra terra, que ho es de sa tradicionalisme y de germanor humana. Cal impedir que'l nostre Districte aparegui disfressat amb una etiqueta que no declara el seu contingut veritable; y això's proposa la meua candidatura.»

Se diu que'l candidat carlí senyor de Llanza, fill del duc de Solferino, s'ha retirat de la lluita.

El Dr. E. Ribas y Ribas

s'ha encarregat novament de Con-sultori de Cirurgia, Passatge Do-

minio, número 3, y de la seva Clínica d'Operacions, carrer VALÈNCIA, número 359.

Dr. CASTELLARNAU

VIES URINÀRIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta econòmica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITJ, 11, PRAL.

VIES URINÀRIES

Aparells pera veure la bufeta, uretra y rentar els ro-yons. — De 12 a 2 y de 6 a 7. — Jovelanos, núm. 9.

Vilanova-Sant Feliu

Tallem del nostre confrare «La Publi-

«Recorriendo el distrito. — El pasado domingo, el candidato para diputado provincial que actualmente ya desempeña, a satisfacción de todos, dicho cargo, don Eduardo Micó, acompañado del digno diputado a Cortes por San Feliu de Llobregat don Laureano Miró, visitaron varios pueblos del distrito electoral, siendo recibidos en todas partes con un entusiasmo que hace augurar una victoria completa para nuestra candidatura.

Los señores Miró y Micó, se personaron en San Baudilio, Viladecamps, Gavà, Castell Gasol, Sitges, Cubellas y Vilanova. El recibimiento que se les dispensó, los agasajos tributados, las atenciones de que fueron objeto por parte de los habitantes de dichas poblaciones y las autoridades de las mismas, revelan la ratificación de poderes, que hará de una manera esplendente el distrito a favor del actual diputado don Eduardo Micó.

Hoy visitarán los señores Miró y Micó, los pueblos de Vallfarna, Corbera, Cervelló, y por la noche se detendrán en Hospitalet.

So da por descontado el triunfo de nuestros candidatos.

El señor Micó recibe, continuamente, nuevas adhesiones y ofrecimientos.

L'U. F. N. R. lluita honradament sola en el districte de Vilanova-Sant Feliu.

No s'ha de mirar la significació de tal o qual candidat, ni la total de la candidatura del districte, ni la de Barcelona, sinó la total de la provincia, el resultat de les eleccions, que deixaran reduida a una minoria de 10 o 11 diputats, la representació dels partits centralistes, dels cacs, causa de tots els mals que patim.

(De «La Veu de Catalunya» del 14 de febrer de 1907, article titulat «Cas de honor».)

El «cas d'honor» s'ha resolt amb l'aliança regionalista-caciquista en la Diputació y en les eleccions.

Oficines electorals

OFICINAS CENTRALES

Centre Nacionalista Republicà, Pelai, 42, principal.

Círcol d'Unió Republicana, plaça del Teatre, número 2.

Centre Català Republicà Federalista, Alt de Sant Pere, número 2.

Tots els dies, de deu a una mitja, de quatre a set tarde y de nou a onze nit.

DISTRICTE II PROVINCIAL

Unió Federal Nacionalista Republicana, del districte segon, Baix de Sant Pere, 38.—De set a onze nit.

Ateneu de la U. F. N. R. del districte tercer, Sant Simplicí, 6, segon.—De tres a vuit y de nou a dotze nit.

Centre de U. F. N. R., Regomir, 3 y 5.—De nou a dotze nit.

C. N. R. del districte quart, Diputació, 333, baixos.—De tres a vuit tarde y de deu a dotze nit.

Centre F. N. R. «El Vallès», Consell de Cent, 264.—De nou a dotze nit.

Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R., Salmerón, 27 y 29.—Tot el dia.

C. N. R. de Gracia, Llibertat, 2 y 4.—De tres a onze.

Casino Federal d'Horta, Flotón, 9.—De vuit a onze nit.

Centre Autonomista Republicà, Sagrera, 157.—Tot el dia.

Centre Autonomista Republicà, Mallorca.—De vuit a onze nit.

Centre Federal del Poble Nou, Marian Aguiló, 27.—Tot el dia.

C. F. N. R., Ter, 10.—Tot el dia.

Centre Autonomista Republicà, Valencia, 575.—De vuit a onze nit.

Centre Nacionalista Republicà de Sant Martí, Fer IV, 258, Casino Colón.—Tot el dia.

DISTRICTE III PROVINCIAL

Centre Unió Republicana, Marqués del Duero, 88.—De tres a onze.

Centre d'U. F. N. R., plaça d'Espanya.—De vuit a onze nit.

Cafè Montero.—De vuit a onze nit.

Centre Republicà Català «Sang Nova», Sant Rafel, 29, Hostafrancs.—De vuit a onze.

Centre Nacionalista Republicà, Manso, 42.—De vuit a onze.

Foment Republicà Català de Sans, Passatge de Cros, 5.—De quatre a onze.

Ateneu Pi y Margall de la Barceloneta, passeig Nacional, Teatre de la Marina.—Tot el dia.

Ateneu Integral Federal Socialista, Sant Pau, 75, principal.—De onze a dues y de vuit a onze nit.

Ateneu Democràcia del districte setè, Urgell, 122 (Cafè den Pep).

Avís

S'avis a tots els socis de la Joventut F. N. R. que tinguin bicicleta y vulguin formar part de la secció ciclista que se organisa pera'l dia de les eleccions, que passin pel C. N. R., Pelai, 42, tots els dies, de deu a onze del vespre.

Lo mateix s'avis a les que disposin de telèfon y vulguin formar part de la secció telefonista.

160 mil raons, més 75 mil raons, fan 235 mil raons conegudes que tenen els republicans pera no votar les candidatures lerrouxistes

Mitings electorals

PERA AVUI, DIMECRES

Districte VII. Centre Català Republicà «Sang Nova» Sant Rafel, 29 (Hostafrancs), a dos quarts de deu de la nit. Oradors, Maynés, Duch Salvat, Tarragó Romeu, Gispert, Layret, Vila y els candidats Forcada, Ruiz Casamitjana y Pujol y Brull.

Districte IX. Associació Autonomista Republicana de la Sagrera (Cal Gaig), a dos quarts de deu de la nit. Oradors, Iglesias (I.), Cabús, Casals, Clausolles Vallverdú, Roig y Pruna y els candidats Baró, Garriga y Gubern.

Districte VIII. Centre Nacionalista Republicà de Gracia, Llibertat, 2 y 4, a dos quarts de deu de la nit. Oradors, Carner, Soldevila, Quintana, Mer y Güell, Companys, Esteve y els candidats Gubern, Baró y Garriga.

Districte II. Teatre del Triomf, a dos quarts de deu de la nit. Oradors, Lluhi, Corominas (P.), Monegal, Martorell, Gambús, Martínez Gras y els candidats Gubern, Baró y Garriga.

Districte V. Círcol d'Unió Republicana, plaça del Teatre, 2, a dos quarts de deu de la nit. Oradors, Corominas (E.), Bastardas, Odon de Buen, Miró, Mallfré, Batalla, Fargas de la Ior, Cusidó, Corominas (P.) y els candidats Forcada, Pujol y Brull y Puig Casamitjana.

PERA DIJOUS

Districte II Provincial

Círcol Republicà Autonomista Català del Camp de l'Arpa, Mallorca, 614. Oradors, Lluhi, Roig y Pruna, Soldevila, Casals (P.), Mer y Güell, Tarragó Romeu, Feliu y els candidats.

C. N. R., Diputació, 333. Oradors, Cruells, Carner, Rius, Barbà, Escuder, Quintana, Cusidó y els candidats.

Districte III Provincial

Ateneu Gracienc de U. F. N. R., Salmerón, 27 y 29. Oradors, Corominas (P.), Layret, Bastardas, Vila, Matons, Maynés, Martorell, Viñas y els candidats.

Districte VII. Foment Republicà Català de Sans, passatge de Cros, 5. Oradors, Carner, Batalla, Tona, Corominas (E.), Duch Salvat, Cabús, Companys y els candidats.

Catalanistes

L'única candidatura «Nacionalista» que lluita es la de la Unió Federal

PERA DIVENDRES

Districte II Provincial

Centre Federal de Valcarlos, Oradors, Rius, Maynés, Gispert, Martorell, Oribit, Feliu y els candidats.

C. N. R. de Sant Martí (Casino Colom), Oradors, Layret, Monegal, Tona, Gambús, Casals (P.), Corominas (P.) y els candidats.

Cafè de Daló, Roger de Flor, 281, baixos. Oradors, Companys, Roig y Pruna, Bastardas, Clausolles, Corominas (E.) y els candidats.

Districte III Provincial

Cinematògraf Model, carrer de Aragó, Oradors, Lluhi, Soldevila, Mer y Güell, Martínez Gras, Vila, Esteve Marchuac y els candidats.

Teatre de la Marina, Oradors, Vallès y Ribot, Corominas (P.), Odon de Buen, Tarragó y Romeu, Quintana y els candidats.

Votar pels carlins es preparar la guerra civil a Catalunya

PERA DISSAPTE

Districte II provincial

Teatre del Bosc, Oradors, Vallès y Ribot, Corominas (P.), Carner, Monegal, Gambús, Bastardas, Corominas (P.) y els candidats.

Centre Federal d'Horta, Oradors, Maynés, Companys, Feliu, Costal, Roig y Armengol, Bonet y els candidats.

Districte III Provincial

Centre d'Unió Republicana del districte setè, Marqués del Duero, 88. Oradors, Layret, Tona, Quintana, Roig y Pruna, Fargas de la Flor, Vallverdú y Batalla.

Deia «La Veu de Catalunya» del 18 de febrer de 1907, parlant de les eleccions provincials:

«Al districte de Vilanova-Sant Feliu, hi balla la bruixa, amb prou satisfacció dels cacs que s'havien barallat y que ara, al veure lo que passa, tornen a ajuntarse. Com saben nostres llegidors, hi ha en dit districte tres candidatures: la caciquista amb els senyors Sostres, Homs y Casanovas...»

Avui l'orgue regionalista s'enfada quan se parla de cacs y caciquistes, y els seus amics han pactat, en el mateix districte electoral, estreta aliança amb el lliberal dinàstic senyor Sostres, un dels nostres grossos cacs.

ECOS

El Centro Español, preparam un bon menatge an en Salvador Rueda. Segurament, si el temps no ho impideix, tindrà lloc demà, dijous, a la nit. Hi hauran discursos, poesies y els chorts den Clavé. Assistiran les autoritats civils, militars y municipals y els voluntaris de Africa.

Serà una festa digna de l'autor de la «Oda a Barcelona». La comissió ha convidat, perquè té molt interès en que hi vagin, a tots els intel·lectuals, un per un.

A l'arribar el Dimecres de Cendra, les nostres bones mares se posaven la mantellina pera lograr un matís de religiositat y un cambi en la decoració del rostre. La mantellina era una pioseta coqueria que anava dedicada a Jesús en dolor, però que recullien els homes. Y així, la Quaresma començava amb un maridral.

Però aquest any, les senyores no han volgut que'l seu cap fes de terme entre el Carnaval y la Quaresma y han tret a pendre la Cendra amb el capell de moda, un ample capell d'aïcs caigudes que tapen el front. Y, naturalment, pera posar la cendra, tot dient el «momento homor», a admirar les dones que passen. Però els bons capellans tenien d'acostarse, talment com els que pels carrers se dediquen n'hi havien d'altres de capellans, que menos respectuosos amb les vanitats femenines, incontinentment, agafaven l'ala davant de la cendra y aixecant-la, posaven la cendra amb un gestic d'imposició, com mai, potser, l'hagi tingut l'imperialisme catòlic. Cada iglesia amb públic de senyores amb capell, era, el Dimecres de Cendra, un castell de Canosa.

Y les senyores, amb la cendra al front y les ales del capell alsades, tenien, en l'austeritat templaria, tota la deliciosa gracia de una pastora-damissela del segle XVIII.

EN Bertrana acaba de publicar una nova novel·la, «Ernestina», de la bibloteca que edita el senyor Doménech. Es una novel·la gironina, un interior casolà, vistes fosques de ciutat provinciana, en la qual el drama va d'ànima a ànima, acabant de fer, perquè la passió no esclati, més apagades, més tristes, aquelles vides. Vella ciutat, la descrita per en Bertrana, que posa la mateixa patina en els homes, en el cel y en les coses.

En Bertrana ha entregat a la Societat Catalana d'Edicions, el seu llibre «Proces barbares».

EXPOSICIO a can Parés y l'Exposició al Faians. En totes dues, sorgeix una renovació pictòrica, portada per mans joves. Un amic diu: «Veieu? La nostra gent no es negociant. Un quadro den Nonell, un dibuix de l'Amagay, una caricatura de l'Apap, un aiguafort den Colom o den Nongués, ara per ara, poden comprar a preus módics, més que módics, exgràs. Però quan passen anys, y no'n tindran de passar gaires, figurint-se's preus que logran aquests artistes. Jo no vull suposar que arribin a obtenir una gloria cosmopolita, m'accontento amb una discreta fama dintre de casa. Doncs, per aquesta fama, lo comprat per dos, ne valdrà per sis o per vuit o per deu. De manera que no es que demani que comprin quadros y dibuixos, els nostres rics, per bon gust, o pera decorar noblement les seves mansions, sinó per negoci, senzillament. Però ells, ja ho veuen, s'estimen més comprar terrenys o accions que amb els anys creixeran en valor, que no pas obres de art, que també multiplicaran el seu preu.

El negoci es l'audaçia, unes vegades, la perseverancia unes altres, però també la paciència y fins el geure. El nostre amic té raó. Però en el Saló Parés, les teles den Pascual—ja despendades—y en el Faians, les dels Artistes del Saló de les Arts, foren y són respectivament molt admirades, però no comprades, perquè l'admiració dels nostres rics, es així de tan pura no s'atreveix a posar preu.

Un ric, un ric amb bon gust, que's decideix a comprar. Li feren la biografia a doble columna, li oferiren un banquet, el declararen noucentista y li dedicaren una conferencia al Teatre Principal.

L'Oliva, el moderníssim impressor de Vilanova, està preparant una Exposició de l'Art del Llibre, amb material y produccions dels seus tallers, que, segurament, se celebrará en el Saló Reig.

Malalties de la dona y paris

Dr. VILAPLANA—Pelai, 6

CRÒNICA DE BARCELONA

Sessió de l'Ajuntament

Es de primera convocatòria i sembla que'l diví de la colla de la gana té desitjos de lluir. Els seus satèl·lits tots forment.

Comença a tres quarts de sis de la tarda, presidint-la senyor Sarracina.

Se llegix l'acta de l'anterior, que es aprova.

El senyor Ricart fa constar el seu vot en contra de l'acord de no recórrer contra la resolució extimit a la Companyia de Sant Andreu i Extensions, de l'obligació de pagar l'empedrat de les entrades i un metre de zona lateral.

En Vinaixa fa constar el vot en pro i diu que ho fa pel sol fet d'haver votat en pro els seus companys de colla de la gana.

El senyor Vallès i Pujals fa constar el vot en contra al dictamen que s'aprovà a darrera hora de la sessió passada, determinant les llistes de les seccions per les quals han d'elegerse els nous vocals associats, i que el senyor Ricart el senyor Albó i altres.

En Mir i Miró, que demostra tenir molt poca memòria, diu que no hi ha cap negociació en la confecció d'aquestes llistes.

Li replica'l senyor Vallès, tirant-li en cara aquella manca de memòria, puig segons sembla, s'han confeccionat les llistes, sense tenir per res en compte la resolució de l'Administració d'Hisenda, per la qual fa constar la protesta del senyor Vallès i Pujals.

Mocions

En Figueras demana que no's repartiran als regidors l'ordre del dia, com se fa ara, per trossos i a darrera hora, puig això dificulta que els edils puguin entendre'n.

L'alcaldia li promet corregir-ho.

PETICIÓ

Rectifica en Morros, ponderant l'importància de la qüestió, però la qual reclama l'ajuda de l'alcaldia.

En Figueras, amb els bigoris estarrufats, creu que se n'ha de parlar d'aquest assumpte.

REFORMA

En Santamaría dona gràcies perquè la Comissió de Reforma presenta dictàmens d'expropiació, lo qual prova que s'ha escoltat la seva moció.

Però'l senyor Carreras li contesta que no es així, per quant l'acord de la Comissió sigui pres abans de que arribi a ella la moció de Santamaría.

Aquest quada escorregut i extranyat, però diu que tant li fa. Acaba demanant que'l Banc entengui els set milions necessaris per acabar la Reforma.

Intervé en Mir i Miró, embrancant-se en discussions financeres que deixen boicadats a en Figueras, Soriano i Riera Palau. Explica com se prengui per unanimitat l'acord d'acabar les obres de Reforma, fins a acabar la primera i segona secció. Acaba dient: Si el Banc no presta l'ajuda que deu, arribarem allí ont sigui necessari, fins a la rescissió del contracte.

Li observa'l senyor Carreras que pels regionalistes no estiguin, perquè aquests estan disposats a impulsar les obres de Reforma.

L'AQUEDUCTE DE MONCADA

En Morros pregunta que passa amb l'Aqueducte Alt de Moncada.

I aquesta pregunta té la virtut de fer posar soroll a la llengua escandalosa de Vinaixa.

Ferré es aquest qui respon en nom de la Comissió de Foment, i ho fa amb termes ambigus i posant grossa prudència en ses paraules. Tant, que fins tarta-mudeja. Tothom se pregunta que deu passar, que ni en Vinaixa gosava atacar la veu.

En Vinaixa diu que realment s'ana amb precipitació al fer la recepció d'un tros d'aquella obra. Però que si quelcom ha passat, tota la Comissió de Foment n'està enterada, perquè la Comissió, amb altres regidors, anà a visitar l'Aqueducte.

Contesta en Morros, dient que no n'hi ha prou amb lo dit i demostra la gravetat de lo que parla, dient que'l dia en que s'efectuà la visita un regidor digué: Sortim d'aquí dintre de l'Aqueducte, a-bans no s'acabara, puig sembla que la volta ha fet moviment.

Altra volta en Vinaixa intervé, i diu que els interessos de la ciutat estan a salu, i que no n'hi ha per alarmar-se.

El senyor Marial diu que no deuà passar res, per quant el senyor Callén es l'encarregat de fer l'inspecció. Respecte a les denúncies del senyor Morros, creu que aquest havia d'haver anat amb més compte en formular-hi. Opina que no se hauria de dir res fins que vingui el dictamen.

En Callén afirma que hi ha un tros d'Aqueducte emunat. Lo que falta es averiguar de què es la responsabilitat. Opina que s'ha d'obrir una informació per a averiguar-ho. Acaba demanant al senyor Morros, que's conformi amb lo que se li ha dit fins que vingui el dictamen.

Però en Morros no està per bones. Insisteix novament en ses denúncies, calificant de dolenta l'obra realitzada en l'Aqueducte.

EL TRACTAT AMB CUBA

El senyor Albó parla de lo que passa amb la massesa de la propera ruptura de relacions comercials entre Cuba i Espanya.

Demana que secundant la campanya de les Societats Econòmiques, s'acordi demanar a l'alcaldia, que fassi avinent al Govern de Madrid, el desig de la ciutat de que no s'arribi a aquella ruptura.

En Vinaixa diu que aquestes coses són molt extenuants de la gravetat de lo que passa, perquè ho ha llegit en els diaris, diu que s'adhereix a lo dit pel senyor Albó, qui ha interpretat, afeixit, el sentir dels radicals.

El senyor Lluhi s'hi adhereix i demana que's prenguin acords unànims, però que vagin revestits de major autoritat.

La presidència (Mir) demana als senyors Albó, Vinaixa i Lluhi, que redactin una proposició en el sentit de ses paraules, però puguin ésser votada per unanimitat.

D'UN MERCAT I D'UNES OPINIONS

El senyor Carreras demana que la Comissió d'Hisenda estudiï la desaparició del mercat del Born tal com ara està i una nova distribució del mateix.

El mateix senyor Carreras s'ocupa de les oposicions que se celebren de districte l'inal de la Escola de Art dels districtes quint i setè i demana que per a aturar lo que ja's ve dient, se fassi una exposició dels treballs presentats per tots els opositors.

CONTESTES

Respecte a la primera moció del senyor Carreras li contesta'l senyor Tauler, dient que la Comissió d'Hisenda, que ha estudiat l'assumpte ara plantejat, creu que no pot suprimir-se per diverses raons el mercat del Born.

Rectifica'l senyor Carreras, dient que d'això ja se'n parlava. Ara desitja que la Comissió prengui nota de ses paraules.

En Figueras dona la raó al senyor Carreras Candi.

En quant a la segona moció, li contesta, tot cremat, en Carrat. Diu que s'ha de tenir confiança en el tribunal, perquè si no se n'hi té, que's digui mitja mitja, i que aquest ja tenia acordat de celebrar una exposició.

El senyor Carreras replica, insistint en la seva demanda i dient que en quant a la confiança que's demana, se veurà si se pot o no's pot tenir, quan el tribunal hagi fallat.

Torna a rectificar en Carrat.

LA DIAGONAL

El senyor Forcada pregunta com està l'expedient de l'obertura de la Diagonal.

Y el senyor Sarracina li dona unes llargues explicacions, que no ressonen, perquè els diaris ja han parlat de l'estat d'aquest assumpte.

ELS AGONITZANS

En Morros crida l'atenció de l'alcaldia, però que's prenguin les mesures convenients per retornar a la propietat de l'Ajuntament l'edifici dels Agonitzants, que, segons l'ordó, a l'esser reconstruït després d'una que aquesta qüestió és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

En Mir i Miró romp el foc, com a xabandiller. Califica durament l'acció de la ciutat, d'inscruciar en nom propi la propietat que es de l'Ajuntament.

Sosté que no's permet el robar, a l'Ajuntament, la propietat que és igual a la del clau del jesuïta. Promet que la Comissió d'Hisenda demà s'ocuparà de la moció del senyor Morros, i que aconseguirà, si hi ha cas, procedir civil i criminalment contra la ciutat, perquè els interessos del Municipi són dignes de respecte.

Y comença'l miting.

No sols hem de reivindicar nostres drets contra la ciutat, sinó que hem de procurar que aquell dret no desaparegui. Ha passat el temps suficient per poguer incorporar les escoles en l'edifici dels Agonitzants. Jo acuso en general a la Comissió de Governació.

En Janssens: Y al seu company senyor Ferrer, en particular.

El senyor Lluhi: El senyor Ferrer, no es president de la Comissió, sinó que n'és S. S. El senyor Ferrer, no porta'l govern de la Comissió, sinó que'l porta sa senyoria i els seus companys!

En Janssens: Els també governen!

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

En Janssens: Demana la paraula.

El president: Orde, orde!

Renaix la calma i parla'l senyor Lluhi.

Al fer aquestes manifestacions, diu, les faig en defensa del Municipi. Sols aquest se defensar ja'm dono per satisfet. Y no'm vingui el senyor Janssens amb atacs injustificats. Acabo dient que nosaltres, dintre la subcomissió de drets i propietats, farem tot lo possible per defensar els drets de l'Ajuntament, però requerim a la Comissió de Foment, que no dongui peu a que aquells drets desapareguin.

En Vinaixa diu que no es veritat que la Comissió de Foment no fes cas de la denuncia del senyor Carreras.

El senyor Lluhi: Vosaltres manegeu despotisme i sou els responsables de lo que passa.

SALÓ PARÉS

El senyor Baixas ens ensenya aquesta setmana dues teles d'assumpes de pàgina, molt semblants a les de la recent exposició.

Les pintures del senyor Casanovas revelen un temperament de bondat i ingenuitat; així i l'honradesa d'execució no arriben, empró, a atenuar llur penúria espiritual.

El senyor Grau i Miró té una idea vulgaríssima de l'art caricatural i l'execució respon sobradament a aquesta idea. Aquella criada lletja del senyor Elo que abandona els quefers de l'aiguera per a reunir un drama de tesi, en castic a la seva velocitat, no lograrà mai entrar en cap museu, com no sigui al d'art modern de Barcelona.

Aquells retrats llepats, de color convencional i dibuix adulador, que exposa el senyor Montserrat, agraden a la seva aca-bada clientela, per consegüent, mal sigui en una petita i mesquina estera, són obres immortals.

JOAN SACS

—L'enfameixement es produït per la falta de nutrició, en la majoria dels casos, i depèn de les males digestions que dificulta l'assimilació. Tal ocorreix amb la inapetència, dispèpsia, vòmits, diarrees.

Amb l'ús de l'estomacal Saiz de Carlos Guanyen, aquests mals extenuants, fins si i vult i turgències en dos o tres mesos, arriben al pes normal.

ELS CARTERS Y EMPLATS DE CORREUS. — Ahir rebem la visita de dues comissions, una de carters i una altra d'emplats de correus.

Els primers desmentien que hagin existit certes pressions per obligar al personal a cedir cap quantitat destinada a regals dels quefes, com altra comissió ens havia manifestat, segons diguerem en un sol d'ahir.

Els emplats de correus digueren que els protestants no eren més que carters i no emplats, i en tot cas podien sols parlar en nom d'una petita minoria de companys, però no de tots els carters.

Queden tots complacuts amb aquesta publicació de ses manifestacions, i constata que'l nostre diari no ha tingut en això altra intervenció que atendre l'unes queixes que en sa primera exposició tenien tot el caràcter d'atendibles.

La vella comedia mítica «Los polvos de la madre Celestina» ha estat recreada al Teatre Comtal, tota rejovenida amb decoracions noves, balls molt bonics i colorines enginyoses de llum elèctrica.

El públic ben popular del Paral·lel, ha gosat samarment de l'espectacle i l'ha aplaudit com se mereix. Ara seran les criatures les que faran créixer l'èxit, a la funció que se'ls dedica demà, dijous, a la tarda.

Al programa, repetit per la nit, hi haurà, abans de la meiga, la vome-dia catalana «Qui juga amb foc, fin-terpretada per les senyoretes Fremont y Guri i els senyors Barbosa y Estrems».

L'habilitat dels mestres del parit de Barcelona, els pagarà la habers de febrer, avui i demà, de cinc a set, a l'Escola del carrer de Corts Catalanes, 588.

CONTRA LA LLEI DE JURISDICCIONS. — Demà, a dos quarts de deu del vespre, se reunirà la Comissió de la campanya derogacionista.

La Junta de demà tindrà extraordinària importància, tota vegada que entre les moltes comunicacions novament rebudes n'hi ha de gran interès: entre elles una de l'Unió General de Treballadors, qual Comitat Nacional, en representació de setanta nou mil federats, s'adhereix amb entusiasme a la campanya.

Shan enviat comunicacions al Comitat de conjunció republicana socialista i a la minoria republicana del Congrés, en les quals demanen que's prengui com qüestió previa i superior la derogació de la odiosa llei i preguen la designació de dos representants de la minoria per a vinguin a pendre part en el gran miting del 26 del que som.

—Els incendis són impossibles si s'ha edificat amb formigó armat sistema «Hennebique». Concessionaris: Miró, Trepai y Companyia, Pelai, 1, principal.

ROMEA. — El dissapte passat tingué lloc la reobertura del vell coliseu del carrer de l'Hospital amb una companyia dirigida pel celebrat primer actor en Pere Codina.

L'obra escullida per l'inauguració de la nova temporada fou el «Mar y Cel» de Guimerà. Els actors que prengueren part en la representació de la gran tragèdia, donaren tota la nota justa d'execució i matís que calia imprimir al seu respectiu personatge. Especialment en Pere Codina i la Llorente estigueren felicíssims en la interpretació de «Saïd» i «Blanca», arribant a provocar un xarxer d'entusiasme del públic en les situacions més culminants de l'obra.

Els demés actors, en Tor, en Puiggarí i en Blanca arribaren al conjunt amb gran amor i admirable acort.

A cada final d'acte l'auditori feu objecte als actors d'una gran ovació.

Aquesta se reproduí d'una manera sorollosa a l'acabament de l'obra, en la qual el públic cridà en escena al mestre Guimerà, entre mltituds d'entusiastes aclamacions i grans aplaudiments.

TEATRE APOLO. — El primer actor de la companyia d'aquest teatre, don Miquel Rojas, s'acredità, amb justícia, d'important el passat diumenge, desmentint, amb gran acort, el difícil protagonista del drama «A espaldas de la ley», mereixent continuades ovacions del públic que omplia el bonic teatre del Paral·lel en molts passatgers de l'obra. El secundari també acortament les senyores Puchol, Rovira i Guitart y els senyors Perelló, Carnicer, Delor, Sánchez y Rovira.

Sembla que l'estudiós actor senyor Rojas mostra desitjos, des de'l seu debut, de patentar la seva valua i afirmar més, si cap el crèdit de que ve precedida la seva llarga carrera artística.

ENTERTAINMENT. — Ahir matí fou conduït al Cementiri de les Corts el cadavre del que en vida fou honorable ciutadà i exemple d'emplats fidels y constants, don Miquel Argimon y Botey.

El difunt havia prestat sos serveis per espai de molts anys en l'antiga casa Suñol de la Plassa Reial, havent merescut sempre la més fonda estimació de sos principals.

L'acte de l'enterrament fou llúidíssim, assistint an ell quants havien tingut ocasió de conèixer les nobles premses morals que adornaven al difunt.

Rebi la família el testimoni de nostre coral pèsam.

CRIM. — Un vel del carrer de Wilfred, número 9, y que s'anomenava Tomàs Blanes, ahir al mitgedia trucà a la porta del pis que en la mateixa escala ocupava l'actor del teatre Apolo don Antoni Camarero.

En el moment d'obrir aquest la porta, el primer li engegà dos trets ferint greument en el cap y en l'espatlla esquerra.

Seguidament l'agressor fugí, baixant la escala y guanyant el carrer, mentre l

